

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaobavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

БРОЈ 38

SEDMOM
KONGRESU
SAVEZA
KOMUNISTA
BOSNE I
HERCEGOVINE

Obćavamo...

Drugarice i drugovi — učesnici Kongresa, Mi, brigadisti i graditelji drugog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, želimo vam uspjeh u sagledavanju pređenog puta i triranju budućnosti.

Omladina Socijalističke samoupravne Jugoslavije načini se na izvršenju još jednog velikog radnog zadatka. Rezultati koje smo postigli u proteklom periodu uvjeraju da ćemo prugu izgraditi prije planiranog roka i tako ispuniti obećanje dato drugu Titu i našoj zajednici.

Nastavljajući tradicije dobrovoljnog omladinskog rada, rame uz rame sa udarnicima prethodnih akcija, gradeći prugu, gradimo i sebe i tako jačamo neprobojni zid opštene narodne odbrane i društvene samozaštitne, braćstvo, jedinstvo i socijalističko zajedništvo naših naroda i narodnosti.

Drugovi delegati, obećavamo da će se mlada generacija boriti da se stavovi koje vi, pod rukovodstvom SKJ i druga Tita, utvrdite na ovom najvećem skupu komunista Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine dosljedno provode i budu osnova daljem razvoju naše samoupravne socijalističke zajednice.

Doboj, 9. 5. 1978. g.

УЧЕСНИЦА ОРА
»ŠAMAC SARA-
JEVO 78«

ОПЛАДАИЋСКА ПРУГА

Dan Kongresa, Dan pobjede, dan udarništva na pruzi Šamac — Sarajevo

UDARNI DAN

Brigadiri neće stati

DOBBOJ, 9. MAJA — U brigadirskom odjelu Boro Sukara stao je za govornicu u kulturno-sportskom centru »Skenderija« u Sarajevu. Uručio je delegatima Sedmog kongresa Saveza komunista Bosne i Hercegovine pozdrave učesnika sa Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78«. U tom trenutku duž trase mladost Jugoslavije udarnički je istovarala materijal, kopala kanale za podzemne kablove, hvatala se ukoštač sa brdom, pripremala teren za polaganje novih metara šina, obavljala pripreme za izgradnju objekata duž budućeg drugog kolosijeka pruge, duž dionice od Doboja do Zenice.

Spontano počinje pjesma, kao dokaz da seumor ne priznaje. Pucaju stari i radaju se novi žuljevi kao simbol pregaštva.

Posmatrači doživljavaju uzbudjenje u ovom trenutku, u času kad brigadiri, Kongresu i Danu pobjede u čast, prvi udarnički dan u ovoj smjeni daruju. Pratimo prenos iz kongresne dvorane i približavamo se radilištima udaljenim deset kilometara od Doboja, gdje 700 djevojaka i mladića iz sedam brigada koje izlaze na trasu iz dobojskog naselja nastoje da nadmašte radni učinak od 157 odsto, što je uslov za udarništvo. Predsjednik Centralnog komiteta SKBiH Branko Mikulić u referatu »Savez

komunista Bosne i Hercegovine u borbi za dalji socijalistički samoupravni razvoj« govorio je upravo o temeljima na kojima je izgrađena naša socijalistička samoupravna stvarnost. Jajce, prije 35 godina, Rođendan Republike.

Tri i po decenije poslije, ovdje, u slobodnoj Jugoslaviji, u dolini rijeke Bosne mladići i djevojke iz grada domaćina Drugog zasjedanja AVNOJ-a. Kanal za podzemni kabl, zemlja pete kategorije, stijenje, panjevi, mokra zemlja i ilovača. Njih 97 odlučilo je na sinočnjoj sjednici Brigadne konferencije da, uz primjerno zalaganje, izvrše udarništvo. Ovo je njihov pozdrav Sedmom kongresu Saveza komunista Bosne i Hercegovine.

Asim Tahirović, radnik OOUR-a »Ferolegura« iz sastava »Elektrobosne« ne plaši se napora.

— Očekujemo dobre rezultate — dodaje elektromehaničar iz jajačke »Elektrobosne« Ivo Cvitić.

— Dobri rezultati, to je naš cilj, a onda ni priznanja neće izostati — kaže gaterista iz jajačkog »Šedinca« Zvonko Leovac.

Svi oni, kao jedan, odlučili su da što prije iskopaju kanal, dug

400 metara, širok 40 i dubok 80 centimetara. Nastavljuju, nakon toga, dalje u istom ovom danu. Brigadiri neće stati.

H. BIŠČEVIĆ

Tito, Partija, omladina, akcija

Tri hiljade mladića i djevojaka, zajedno s veteranim ovi dana, kad se održava Kongres Saveza komunista Bosne i Hercegovine, jurišaju na rekorde

I sunce kao da je htjelo, nakon obilnih kiša što su se izlivale na dolinu Bosne, da ukažu na osobitost ovog dana. Bljesnulo je i obasjalo široko razvijene zastave, transparente, ambleme i plakate... Traži li se zajednički nazivnik svih poruka, ispisanih i izgovorenih ovog jutra, devetog maja, bio bi u riječima: Tito, Partija, omladina, akcija! Te riječi odjekuju duž trase duge 87 kilometara od prvog aprila ove godine i odjekivaće sve dok drugi kolosijek pruge između Doboja i Zenice ne bude sagraden. Datum ne kazujemo jer se omladina obavezala da, baš kao i generacija graditelja iz 1947. godine, prugu Republici daruje prije roka.

Kroz četiri naselja proći će gotovo 25 hiljada djevojaka i mladića iz svih krajeva Jugoslavije. Njih tri hiljade u ove dane kad se održava Sedmi kongres SKBiH, kada se slavi pobjeda nad fašizmom, kada se šalju radni i svečarski pozdravi drugu Titu za rođendan, njih tri hiljade iz druge smjene juriša na kubike i norme. Datum početka najvišeg skupa bosanskohercegovačkih komunista proglašen je udarnim danom. Mladi zavreduju prva udarništva u ovoj smjeni.

У ПАУЗИ СЈЕДНИЦЕ, СУСРЕТ

Примјерни војници

Сједница Скупштине смјене акције »Шамац — Сарајево 78«. У паузи, сусрет. Поручник Драган Петрушин, замјеник команданта у »Другој пролетерској«, Омладинској радиој бригади састављеној од стотину војника и старјешина из Нишке армијске области, смјештеној у Завидовићима. Утици:

— Одушевљени смо насељем, условима у којима живимо и радимо, одушевљени смо непосредношћу у успостављању контакта међу младима, вечерима...

А рад на траси, резултати?

— Одлучили смо, заједнички, да не јуришамо на бодове, већ да дајемо све од себе како би други колосијек био изграђен. Испуни ли се тај наш завјет, ни успјеси неће изостати. Првих дана копали смо канал. Посао иде како валь, мада нас узнемирају подземне воде.

Друга пролетерска, какав је то колектив?

— То је Југославија у малом. Сваки наш војник сусрео је у насељу понеког »земљака«. Сакупили смо се, иначе, из свих војних пошта Нишке области, два дана уочи одласка. Самоуправно смо се опредијелили за командни сastав Бригаде. С војним музичарима увјежбавали смо интонирање химне, међусобно смо се договарали како ћемо радити и шта ћемо све у овом мјесецу организовати. Међу нама је 13 ранијих акција, у сastаву Бригаде су 54 члана Савеза комуниста.

»Друга пролетерска« — међу првима у раду и забави

Сви војници-бригадири или су већ добили значку »Примјеран војник«, или су предложени за то појединачно признање. Једноставно, породица, диван колектив.

Војно-стручна настава?

— Сви наши бригадири већ су успјешно савладали војно-стручну обуку, али смо се договорили да у савлађивању знања из те области помогнемо дјевојкама и младићима из завидовићког насеља. На малим часовима саопштаваћемо

појединости о наоружању, демонстрирати радње с оружјем и сл. Боравак на акцији, такође, прилика је за идејно, културно, спортско уздизање војника и старјешина. Редовно, као што је то и иначе обичај у Армији, изналазимо тренутке за информисање бригадира о збивањима у земљи и свијету.

Засједа Скупштина смјене Акције. Делегат Драган Петрушин одлази. Много среће, бригадири. Примјерни војници!

LIKOVI

Ivini žuljevi i trofeji

Неколико пута рука ми је посигнула за reporterskom bilježnicom. Али, предомислио сам се сваки put. Увјеравао сам се да све што сам говорио за овih sat vremena druženja, sa Ivom, brigadirom i vozačem iz ORB »Lazar Savatić — Metalac« iz Rume ulazi u мојe srce. A to se ne zaboravlja. I nisam se prevario. Vidjete.

U subotu je zbog kvara na telefonskim kablovima negdje kod Žepice, Žepče ostalo odsjećeno od ostalih mesta. A približavalo se vrijeme kada sam morao poslati priloge za »Omladinsku prugu« u naš list.

Kako je vrijeme prolazilo, a u Žepačkoj pošti nije se naslučivalo отklanjanje kvara, potražio sam jedini izlaz. Ili bolje, Stevicu, komandanta ORB »Lazar Savatić — Metalac« iz Rume, koja je тога дана била одредена за popodnevni одјак за trasu.

— Zamoli Ivu, kaže mi Stevica da te prebacи brigadnim autom.

Pronašao sam ga na igralištu где је као brigadirski »fis« води вježbe sa svojim drugovima. Onizak, ко од brda odvaljen, sa dugim dobroćudnim brkovima — то је bio Ivo. Objasnio sam му ситуацију, а он је одmah предао pištaljku i komandu drugom brigadiru i po-

шао sa mnjom. Do prvog mesta које je održavalo telefonsku vezu sa Sarajevom.

Pitao sam ga. I on mi je govorio. O životu; da je rođeni Šapčanin, da već desetak godina živi u Rumu, da je mnogo putovao. O radu; da je auto-električar, da voli svoj poziv i brzu vožnju autom što je potkrepljivao pritiskanjem papučice na gas. O ljubavi; da voli boks, da nije oženjen, ali da će to skoro učiniti. O akciji: šest puta na Savezničkim omladinskim akcijama i tu mogu da, gotovo od riječi do riječi, ponovim zanimljiv monolog »moga« vozača.

— Kolektivni život, ovaj akcijski, за мене је нешто lijepše. Нештоsam ponekad znao da doživim jedino u svojoj bokserkoj karijeri. A boks mi je bio i ostao najdraža sporedna stvar na svijetu. Može li čovek doživeti nešto ležeće nego zajedno s drugovima podeliti radost zborog nekog trijumfa, može li čovjek doživeti nešto uzvišenije kada zajedno s tim istim drugovima deli tugu. A tih tužnih momenata mora biti. U zenitu svoje karijere pred sam polazak sa svojim drugovima u Frankfurt, povredio sam se. Svejedno, zvali su me da budem uz njih. Ali nisam htio, jer znao sam da uzimam место некome ko će im više vredeti.

Bokserka karijera je prošlost ovog 32-godišnjaka. Ali unatoč tome ljubav prema ovom sportu i dalje traje.

— Uzmem često slike iz svojih mladih dana. Prepoznajem sebe i druge. To ti je isto kao kada poslije dugo vremena видиш neku od svojih prijatelja. Javi se у meni tada i radost i praznina. Ова akcija i sve one на којима sam bio ili на којима ћу бити — то је као ponavljanje mladosti уživo. Toliko тога идентичног. Od drugarstva i помоći u nevolji do...

Ove posljednje riječi Ivo je potvrdio тога дана. Pokazao se као drug i помогао ми је у неvolji.

A. SKREBINAC

DRUGARSTVU NIGDJE KRAJA

Vrata - široko otvorena

Mještani kraja u okolini naselja u Žepču svojom pažnjom i dobrodošću žele kazati koliko su srcem uz ovu mladost koja gradi prugu

Dva doživljaja brigadira postala su protekla dva dana sinonim velikog drugarstva. Prvi je vezan za brigade ORB »Lazar Saletić« iz Rume. Iznenadila ih je kiša od koje su se sklonili pod jedan most, koji se nalazio u blizini njihovog gradilišta. Mještanke obližnjeg sela Papratnice Svetlana Radoš, Ana Marić, Mara Zrno, te djeca Vera, Ivan, Ružica, Bruno i Rada okrijepili su brigadire topлом kafom i kolačima. Za sjećanje brigadiri su svojim novim prijateljima podijelili značke i ambleme svoje brigade.

Drugi doživljaj. 35. brigadira otišlo je u nedjelju iz naselja na sportsku svečanost koju je organizovala Mjesna zajednica i Osnovna organizacija SSO Gornja Ozimica. Bio je turnir u malom nogometu, i šahovski meč. Učestvovali su ekipa domaćina TP »Progres« iz Zenice, ekipa sela Papratnice i ekipa ORB Žepče. Najviše uspjeha u ova takmičenja imale su ekipa domaćina. Poziv za učešće je za nezaborav.

БРИГАДИР ВАС ИНФОРМИШЕ

Posjete

brigadama

Doboj, maja — Članove Omladinske radne briгаде »Rada Miljković« iz Svetozareva posjetili su u naselju u Doboru predsjednik Opštinske konferencije SSO u Svetozarevu Vladan Vranić i član Predsjedništva Milan Mišković. Interesovali su se za rezultate i uslove na radu, као и за сва пitanja iz života ovog akcijskog kolektiva. Brigadiri smatraju da su ovačke posjete veliki подstrek za nove napore.

И физички јаче...

ДОБОЈ — Бригадирке наше, Омладинске радије briгаде »Rada Miljković« из Светозарева, на насељском такмичењу у Добору у дисциплини на влачењу конопца освојиле су прво место. Радосно су поздрављене од својих другова који нису заузели видије место у мушкиј конкуренцији. Оне у нашој briгади не треба да се ријечима и рефератима боре за еманципацију жене. Доказале су да су и физички јаче.

Предраг РАКИЋ

СПОРТСКЕ ВИЈЕСТИ

Прва је трећа чета

ДОБОЈ — Након елиминаторних сусрета, екипа треће чете ORB »Alija Hočić« из Гораждда бриљирала је и у финалу briгадног такмичења у малом фудбалу. Екипу четврте четве савладала је, наиме, резултатом 2:0.

ЈОШ ЈЕДНОМ О УДАРНИЦИМА

(C)родио нас рад

Деветнаестогодишњаци су. Чланови Омладинске радне бригаде »Шериф Лојос« из Фоче. На акцију дошли из рударске Миљевине. На свечаном церемонијалу затварању прве смјене, подјеле признања и плакета, видно узбуђени, сртни и задовољни, због успјеха који су постигли.

Зову се Мухамед Баручија и Емир Рамовић.

— Обећали смо друговима и родитељима да ћemo добрым радом и понашањем, заслужити ударничка одличја и као што видите, то се обистинило — рекоше у глас.

Поред ударничких значака, ова два млада бригадира — два пројверена и доказана омладинца — предложена су у чланство Савеза комуниста, а са успјехом су завршили и стекли дипломе Омладинске политичке школе у насељу Завидовићи, кога ће се сјехати док су живи, као једне од најдражих успомена.

Истим еланом и залагањем — новопечени ударник Рамовић, на свом радном мјесту на широком челу у јами »Ноздрец миљевинског рудника копа квалитетни mrki угљ.

У нашем краткотрајном ћаскању, рекоше да би радо остали на траси ОРА »Шамац - Сарајево 78« до њеног завршетка, а да ће наредне године отићи опет на неку радну акцију, ка новој ударничкој значаки.

М. Т.

РАЗГОВОРИ

Дубока зелена пучина

Бригадирка — поморац Даница Бонефачић Башка: На траси радимо и шалимо се, чак и кад пада киша

НЕМИЛА — Када је у Насеље Немила стигла »14. приморско горанска ударна бригада« из Ријеке, нисмо могли претпоставити да ће међу младићима бити и поморац који је пловидбу бродом замјенио радном акцијом. Али, убрзо смо чули да је у насеље стигла Дорица Бонефачић коју зову још Башку, жена-поморац. Она је завршила средњу поморску школу, научички одсјек, а ради у највећем југословенском бродарском подuzeћу »Југолија«. Башка сада студира на вишеју поморској школи.

На питање да ли јој је тешко, одговорила је:

— Тешко је, али не толико, јер копам »у дуету« са колегом из »Пољопромета« и првим крампом бригаде Стеваном Узелцом - Мартином. Прекјуче, на траси осјетила сам у једном тренутку да више не могу. Била сам уморна. Али, у близини су се налазили ветерани и било ми је неугодно када сам видела како они добро раде. И, копала сам даље. Посебно ме изненадила ветеранка Марија Шваб. Она је служила као пример једнога младића.

— Какви се разговори воде на траси?

— Углавном се шалимо, али увијек разговарамо са ветеранима о томе како је било њима, какав је био њихов однос према бригадиркама. Када је почела да пада киша, питали смо ветеране Франца Землића и Изидора Кучана да ли су и они 1947. године радили по киши. Одговор је гласио: Да. Ми смо такође наставили по киши.

— Како ти се свиђа овдашња »пучина«?

— Овде је зелено, а то значи дубину. Дубина у свему. У другарству, у нашим односима, у нашој заједничкој жељи да изградимо пругу — рекла нам је на крају Дорица.

М. Т.

Aktivnost i van trase: priprema za kurs vozača B kategorije u naselju Nemila

U TIŠINI NASELJA

Požarstvo bez vatre

ZAVIDOVICI: — Potpuno drugačiji osjećajima posjetilac koji navrati u brigadarsko насеље dok su brigade na trasi. Sedam sati vlasti neki čudni mir.

Tu su samo pripadnici dežurne brigade. Kako se snalaze na »novoj dužnosti« i kakve obaveze obavljaju saznali smo od nekoliko dežurnih brigadira. To su o-

voga puta djevojke i mladići ORB »Prva омладинска radna brigada Jugoslavije« iz Ključa, pa čujmo šta su nam i rekli:

Dragica VULETIĆ: Fino je biti dežurni i to je sastavni dio akcijaškog života. Ali najviše volim da sam na trasi sa svojim drugovima.

Kemal SISTEK: Legitimisanje je obavezno za sve koji žele ući u o-

mladinsko насеље. Do sada nismo imali nikakvih poteškoća.

Jasmina BOSKOVIC: Moja dežura se sastoji u radu u brigadarskoj trpezariji. Tu sa još nekoliko drugarica vodim brigu da naši drugovi, kada dodu sa radilišta, zateknu bespriskornu čistoću svih stolova i stolica za ručak i večeru. Drago mi je što i ovakvim radom dopri-

nosimo ukupnoj aktivnosti naše brigade.

Milan PETROVIC: Biti požarni nije nikakvo izvlačenje od rada. I to neko mora obavljati. Pošto sam ja zadužen za kontrolu izlaza iz насеља када нема посетилача могу да »drugjem« sa tranzistorom i dnevnom štampom.

М. Т.

ХУМОР С ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ АКЦИЈА

Нек види министар што је крамп

Група министара Савезне владе стигла на изградњу аутопута Београд — Загреб и упутили се међу омладинце и омладинке да их посјете на раду. Заставши крај омладинца који је крампом копао земљу на траси, један од министара га упита:

— Па је л' тешко, младићу? Може ли се копати?

Младић га погледа и не знајући да је министар, пружи му крамп.

— Изволите пробати, друже!

И министар прихвати понуђени крамп и поче и сам да копа. Но, како је ту земља била доста тврда, тешко је ишло. Зато га омладинац посаветова:

— Скини капут, друшкане! Без капута ћеш моћи боље замахнути крампом.

И министру не преоста ништа друго него да скине капут. Око њега се окупише његове колеге министри и почеше му аплаудирати.

— Рано је да му аплаудирате! — викну им омладинац. — Тек је почео копати. Причекајте док ископа неколико кубика земље, па му онда аплаудирајте.

Двадесетак минута касније, кад су министри отишли, командант бригаде викну омладинцу:

— Ти, богами, добро озноји министра.

— Каквог министра? — упита га омладинац, а кад ћу да је човјек који је копао његовим крампом члан владе, закључи:

— Ако, тај бар сад зна шта је — крамп!

Биљжи Омер ЗОРАВДИЋ.

OD JUTRA DO POVEĆERJA

Jedan dan, само jedan dan

ZAVIDOVICI — Јутро. Још се у далијине не виде обриси куја. Измаглица нека. А brigadirski dan počeo. Сetiri sata i 15 minuta. Vratili se svi momci i djevojke, hrabri i dični, sa obavezne fiskulture. Prilično hladno. Ali niko se ne žali na tu studen. Koraci, vježbe, lagani tempo trčanja, па onda nešto oštiri...

Zbor. Odlazi se u sobe, za tren valja napraviti krevete onako vojnički, spretno, zategnuti posteljinu i složiti je.

A onda, čuje se; »Komandanti, postrojite bri gade za podizanje zas tave.«

Eh, то је најсвећанији trenutak. То је ono — mirno — uz jarbol, a na usnama svih pjesma. Naša himna, što буди srce i naše osjećaje.